8ste JAARGANG. CURACAO DEN 14n MAART 1891. N° 376

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD:
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De ziekte des Pausen.

Eene Amerikaansche dame wekte laatst bij een audientie op het Vaticaan eerst nogal ontsteltenis, maar later den lachlust bij de aanwezigen op. Op 't oogenblik dat de Paus, na afloop der audientie, naar zijne vertrekken wilde gaan, ging zij hem na en vroeg: „ Vertel eens, Heilige Vader, hoe maakt u 't eigenlijk?" De Paus wendde zich verwonderd tot zijn kamerheer en vroeg: *Cosa dice?* (wat zegt ze?) Na het antwoord ontvangen te hebben, begon de Paus te lachen en zei: *Sto bene, vero benino* (ik ben werkelijk zeer wel) en zegende haar nogmaals, waarop de Paus liet volgen: „ waarom vraagt u dat?" Het antwoord luidde: „ Ik heb gisteren in de krant gelezen dat Uwe Heiligheid ziek was." Toen zei de Paus, dat ze niet alles moest gelooven wat er van hem in de kranten werd verteld.

Dit voorval kwam ons aanstonds te binnen, toen wij Woensdag ll. door de *Société Télégraphique* op het volgend telegram onthaald werden: „ De Paus is zeer ziek en ieder oogenblik kan men zijn dood verwachten."

Reeds is het in korten tijd de vierde maal, dat in europeesche couranten van een anti-roomsche richting het nieuwtje de ronde doet, dat de Paus ernstig ziek is. Zelfs zouden er laatst over de geheele wereld gebeden uitgeschreven zijn voor 's Pausen welzijn, terwijl het later bleek, dat er van de geheele geschiedenis geen letter waar was. Onze telegraaf, die deze ziektegevallen trouw vermeldt, schijnt de berichten over Kerk en Paus uit de *Matin* of andere dergelijke bladen te putten, die hun afkeer van 's Pausen persoon en politiek bij elke gelegenheid te kennen geven. Het schijnt tot de politiek van sommige kanselarijen te behooren, den Paus als stervende voor te stellen en derhalve als onbekwaam om zijn verheven plannen ten uitvoer te leggen. De toeleg om onder de Katholieken verwarring te stichten is hier duidelijk en blijkt ten overvloede nog uit menige zinspeling op de moeielijkheden voor, en den onzekeren uitslag van een toekomstig conclave.

Of het laatste bericht over 's Pausen toestand tot dezelfde soort behoort, is voor ons nog verborgen ook al schijnt een amerikaansche courant het te bevestigen. Voorzeker zal eenmaal de dag komen, dat het telegram, hetwelk aan de geheele wereld de ziekte of den dood van het Opperhoofd der Katholieke Kerk vermeldt, waarheid bovat; maar van harte hopen wij dat de droevige tijding ditmaal weder gelogenstraft en de dag, waarop zij waarheid blijken zal, nog lang verschoven worde.

Den 20 Febr. ll. was de Paus nog in het bezit eener volmaakte gezondheid. Het was dien dag dertien jaren geleden sinds Hij de H. Stoel van Sint Petrus beklom. Zoo iemand op een arbeid van een kwart eeuw met voldoening mag neerzien, dan mocht het de Paus dien dag. Laat de gebeurtenissen van zijn opperherderlijk bestuur hier spreken. Zijne tallooze onderhandelingen tot herstel van de door regeeringsmaatregelen in verschillende landen ontredderde kerkelijke toestanden; zijn nimmer rustende ijver voor de uitbreiding des geloofs bij heidensche volken; zijn onvermoeide toeleg, om de wetenschappen in waren zin te doen schitteren; zijne vaak miskende, maar toch steeds hervatte pogingen, om de hereeniging der van de Kerk afgescheurde secten met den waren Herder in den waren schaapstal te bevorderen; zijne zorg ook voor het stoffelijk heil der maatschappij, niet enkel in zijne onmiddelijke omgeving, blijkend uit tal van weldadige werken, maar ook zich uitsprekend ver buiten de muren van zijne Pauselijke Stad in de dankbaarheid, welke de millioenen van verre Westen jegens den Roomschen Paus zich schuldig kennen. Altijd en overal was Hij in den arbeid aller voorbeeld en aller steun.

De klaarheid en zekerheid zijner leering vaagt de nevelen weg, die den gezichtseinder omhullen, de dwaling wordt in hare schuilhoeken opgeschrikt door het kalme woord zoo vol van majesteit, dat van den zetel des Pausen alle koningen der wereld onderrichten komt.

De meest teedere belangen van stoffelijken zoowel als van geestelijken aard, vinden in Hem een rechter even onverdacht in zijn oordeel als onkreukbaar in zijn vonnis.

Geen land ter wereld schier, of het heeft in eenigen meer bijzonderen vorm een bijzonder blijk genoten van zijne opperpriesterlijke bezorgheid. De pers, de letteren, de beoefening der geschiedenis de katholieke congressen, de sociale en œconomische vraagstukken, de godvruchtige broederschappen, de kloosterorden en congregatiën, het onderwijs der jeugd, de heiligheid van den echt — zij vormen slechts enkele punten in die reeks van onderwerpen, door het woord van Christus' Stedehouder aangeraakt niet enkel, maar schitterend in een licht als tot dusver nog niet werd ontstoken. Een reuzenarbeid in één woord, is de taak geweest door dezen Opperpriester gedurende zijn twaalf en een halfjarig Pausschap volbracht. En volbracht ondanks zoo ontelbaar veel, wat ontmoediging scheen te wettigen, meer dan vertrouwen; volbracht in de afmattende atmosfeer, waartoe een schandelijke roof den Vader der Christenheid veroordeelt; volbracht te midden der bekommernissen, menigmaal ook van stoffelijken aard, waardoor de grijsaard van het Vaticaan zich voelt gedrukt; volbracht op een leeftijd, die boven alles de rust tot eene behoefte schijnt te maken en de onthouding van arbeid tot plicht!

Dat een leven zoo rijk aan verdiensten den katholieken innig dierbaar is en nog dagelijks meer en meer wordt, kan dus niet verwonderen. Evenmin, dat elke tijding, die van een ziekte van het Opperhoofd der katholieke Kerk spreekt, met droefheid en vrees ontvangen wordt.

Nogmaals spreken wij daarom onze hartebede uit, dat het laatste bericht over 's Pausen ziekte valsch of minstens overdreven moge blijken.

Een Strijder voor ware Beschaving.

—o—

Bij de boekhandelaars Küppers & Laurey te Haarlem is, ten bate van het weeshuis te Santa Rosa, een levensverhaal uitgegeven van den heldhaftigen bestrijder der Spaansche verdrukking in West-Indië, Bartholomeus de las Casas. Over dit hoogst lezenswaardig werk van den hand van P. Fr. Alb. Weijers schrijft Jan Holland het volgende:

Een week of wat geleden schreef ik voor dit blad (De Tijd) een paar artikelen over het verbreiden der beschaving onder natuurvolken. Misschien is hette veel gewaagd, een beroep te doen op het geheugen van onze lezers. Het schijnt toch, dat de couranten, bij al het nut en genot, dat zij aan de wereld bezorgen, er niet weinig toe bijdragen om het herinneringsvermogen te verzwakken en te verwarren. Nu, 't is niet kwaad, dat het van jongs af met allerlei wetenswaardigs volgepropte hoofd op zijn tijd het overbodige kwijtraakt. Ik had het toen, naar aanleiding der beschavingsschandalen van Stanley en zijn kameraden, voornamelijk over het thema, dat de natuurkinderen, hoe weinig lievenswaardig zij in hun tegenwoordigen toestand mogen wezen, er toch beter aan toe zijn,

---

FEUILLETON.

E PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio francés.

—o—

Continuación.

E atardi koe nos ta haya Everard rezando den dje jardín, hopi recuerdo amargo á yená su cabez. Hamás él por a cordá coe santa satisfacción riba su parroquia, sin koe imagen di Wouter ¡el Negro presentá den su imaginación, como kende ta orguljoso koe él sô, den toer e aldeanonan, a burlá de toer esfuerzo dje noble anciano. Everard tabata cordá també riba e pober muhé koe tabata obligá di arrastrá un vida miserable na compañía dje "Bandido;" él no por a loebidá e hoben Hendrik, roeman di tata di Wouter, koe e brigand ayí mes a bai sakéle di camina él a scondé su curpa pa Francésnan no cogéle haci soldá. El tabata mirá e hoben ainda na rodilja dilanti di su roemán cruel, él tabata tendéle yorá, suplicá e roemán di no entreguéle den manoe dje Francesnan, i tabata figurá Everard koe te ainda él tabata tendé Wouter su carcahada di bofón.

¿Oenda bo ta, ó Hendrik virtuoso? ¿Oenda bo ta, bo, amor y delicia dje anciano koe tan gustosamente tabata tendé bo voz, tempoe koe, chikitoe, él tabata sinjá bo rezá? ¿Na ki región di mundo, ambición di gloria dje poderosonan a lastrá bo hiba, pa bo bai derramá bo sanger pa un causa desconocida pa bo?........ ¿Acaso Dios lo no devolvé atrobé na bo patria? i si lo ta asina ¿lo bo keda semper stimá e anciano Everard como un segundo tata?........ ¡si ta asina mester tá!........ E pastor bieuw a sperá hopi bê i él a pidi pa ta Hendrik lo biséle na e momento supremo, na ora di su morto, "*tan tempoe, te den mansión celeste,*" i koe t'éle lo primí su wowonan cerrá....................

Semper abismá den su oración, Everard no a mirá koe un estranhero koe a haya porta mitar habrí, a drentá den jardín dje pastorie.

Na primera vista, bo por a ripará koe e estranhero tabata un soldá. Su pasonan tabata difícil, i, sin duda algún, su cansancio tabata grandi. Parcé su paki di panja riba su lomba tabata piséle masjá, y sin su garoti doeroe, sigur ta koe lo él no por a camna más aleeuw.

Ora e estranhero a mirá e anciano pará ayí den meditación, coe su miradanan clavá na cieloe, su manoenan, riba su brevario, cruzá riba su pechoe — ora él a miréle ayí, su cara iluminá pa e briljo suave dj' atardi, un sentimiento di respeto a yena visiblemente su alma. El a keda para ketoe, él també a kitá su sombré, i parcé él també tabata rezá.

Dsspués di algún momento, e pastor a despiertá di su meditación, i él a keda admirá di hayéle na presencia dje estranhero. El tabata recordá su mes, sin embargo, koe él també, errante, a yegá di comé pam amargo di destierro; él tabata recordá ki gozo tabata e tempoe ayí pa su corazón, ki bálsamo pa su alma, ora él a topá coe un hende caritativo.

Everard anto a coeminsá camná ta bai cerca e humilde estranhero; ma apenas él a haci dos tres stap, k'e soldá a coerí caí den su braza, gritando yen di alegría "¡mi bon pastor, mi bon pastor!"

Everard a recibiéle coe amor, i yen di dulzura él a puntréle na kiko él por ta agradable n'éle.

—"Com," e soldá a gritá, mientras él a keda ta mirá e anciano den su wowonan; "¿Bo no conocé mi más anto?.... ¿Acaso mi cara a trocá asina tantoe?.... ¿O por ta koe amargura di bo destierro a debilitá bo memoria?........ Mi ta Hendrik, Hendrik koe bo a stimá manera un jioe."

—"¡Hendrik! e pastor a repití coe entusiasmo i él a primi e hoben contra su corazón; "¡Hendrik!........ Sí, mi ta conocé........ ¡Sí!........¡Gracias, ó Dios misericordioso! ¡Gracias, mi oración ta scuchá!........

Coe más carinjo paterno, e hoben no por a ser recibí. Lágrima di gozo i di dicha tabata banjá cara dje pastor, i él no por a cansá di brazá e hóben.

Coe amor él a hibéle na pastorie. Coe toer cuidao él a bahá su paki di viaha fó di riba su lomba, i él a ponéle sintá den un mecedora cómoda. El tabata manera un tata koe a bolbé haya su jioe perdí.

Mientras nan tabata gastando algun refrescoe, nan conversación sumamente variante, tabata continuá coe un interés creciente. Después di tantoe anja di separación, nan tabatin masjá cos di contá otro; e pastor di su destierro, di opresión koe e habitantenan a sufri, di crueldadnan cometé pa e Republicanonan;—e hoben soldá di su expedición–, di su campanja–, dje victoria– i trofëonan ganá—en una palabra di toer lo ke por entusiasmá un corazón hoben.

Ma largá nos scuchá un parti dje conversación koe ta más na relación coe nos personahenan i coe Loverghem.

—"¡Ai, senjor pastor!" Hendrik dici; "¡coe cuantoe emoción mi a bolbé mirá nos torenchi! coe ansia mi a informá pa bo, na drentamentoe dje pueblo aki, pa bo koe semper a tratá mi tan bondadosamente. Ma ora mi a puntrá pa algún otro hende també koe mi mester a puntrá pa nan, mi a haja un silencio sospechoso pa respondi. Ora mi a informá pa cas di mi tata, nan a grunjá bisá: "*la Casa maldita*"........ Ora mi tabata papia di Wouter, mi roemán di tata, toer hende a bira bleek, i ora mi a mentá nomber di "*Lena,*" di él koe mi tabata stimá, idolatrá asina tantoe, mi a mirá lágrima

als men ze ongemoeid laat, dan wanneer men hun de vruchten der beschaving brengt, die, zonder het tegengift van den christelijken godsdienst, de booze sappen bevatten, waaraan de mensch zich den geestelijken en ook den lichamelijken dood eet. Het spijt mij, dat ik toen ter tijd het boek van den zeereerw. pater Weijers nog niet in handen had gehad. Immers, in een vluchtig courantenartikel kan men wel op feiten wijzen, waaruit de waarheid zonneklaar blijkt, maar om levendige tafereelen te schilderen, die een blijvenden indruk achterlaten, hiervoor is geen ruimte beschikbaar. De lezer vulle dan het gebrekkige in mijn toenmalig betoog aan door zelf het boekje, welks titel hierboven staat, ter hand te nemen. Hij zal er nog een andere waarheid uit meedragen, een waarheid, waaraan ik beken, toen niet gedacht te hebben.

Het is deze: Om 't beschavingsproces tot een Godegevallige en menschwaardige handeling te maken, is het niet voldoende, de lading met de vlag van den godsdienst te dekken. Allesbehalve: de godsdienst kan er in dezer voege worden bijgehaald, dat zoogenaamde maatregelen tot bekeering een nog satanischer karakter aannemen dan de dierlijke uitspattingen van avonturiers en saamgeraapte afloopers van vreemde landen. Zie maar eens hoe de Spanjaarden kort na de ontdekking van Amerika onder de inboorlingen der West-Indiën huishielden. Zij hadden op Cuba het repartimientostelsel. „Aan ieder der spaansche officieren en hoofdambtenaren werden 10, 20 à 30 vierkante mijlen grond ter exploitatie afgestaan, waarbij ook ieder van hen voor zijn deel (repartimiento) eenige duizenden Indianen als arbeiders ontving. Dezen waren hun *aanbevolen* of *toevertrouwd* (*encomendados*) ter onderrichting in den christelijken godsdienst. Dit zoogenaamde *toevertrouwen* werd nagekomen op eene wijze, die ten eeuwigen dage een schandvlek zal werpen op de geschiedenis van Spanje" (blz. 8). Niet alsof de Kerk aan deze gruwelen part of deel had. Integendeel: „Ook in de Nieuwe Wereld heeft de katholieke Kerk het eerst het denkbeeld opgevat om de hemeltergende gruwelen der ondekkers — want de schildering ervan, is helaas, maar al te getrouw — tegen te gaan, om de vrijheid van de Indianen en zijn waardigheid als mensch te doen eerbiedigen, de voortreffelijke elementen in den aard van het grootste gedeelte dier stammen met haar geest te bezielen, te adelen en hen daardoor tot het toppunt van geestelijk en tijdelijk welzijn te voeren. Voor alles wat in dien zin is geschied, en het is onnoemelijk veel, moet dank geweten aan die Kerk.... Dat een vrijgeboren volk met ergerlijke willekeurigheid tot slavendiensten gedwongen werd, dat de ontdekker het als zijn lijfeigendom heeft behandeld, wijte men niet haar, maar den beginselen van het oud *Romeinsch Recht*" (blz. 3). Ja, dat romeinsch recht heeft tot op den dag van heden veel kwaad in de wereld gebrouwen. Lees er Jansen's *Culturgeschichten* maar eens op na. — Der spaansche Regeering ontbrak het nu eens aan den wil, dan weer aan de macht om de ellendelingen te keer te gaan. Alleen de edele dominikaan Las Casas had zijn leven veil voor de zaak der mishandelden. Dit leven, zegt de schrijver te recht (blz. 108), "gelijkt veelszins een roman. De romanticus, wiens doel zou zijn een denkbeeldig held te schetsen, die gedurende het tijdperk der laffe en onmenschelijke uitroeiing der Indianen door de Spanjaarden ervoor leed en streed, om dat volk tegen zijn dwingeland te verdedigen en het door christelijke beschaving zoo niet de eerste, dan toch een der hoogere natiën te doen innemen, had—altijd zoo hij den hem voorgeschreven regel der waarschijnlijkheid niet uit het oog had willen verliezen — op geen boeiender wijze zijn fantasie kunnen vieren dan door hem daden te doen verrichten als Casas verricht heeft."

En zoo komt het dan ook, dat het boekje van den zeereerwaarden pater Weijers een inderdaad boeiende lectuur aanbiedt. Wie het koopt, verschaft zich een genot, waardoor hij tevens tot een weldadig doel bijdraagt.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Namens den heer Gouverneur der kolonie wordt bekend gemaakt, dat van af 1°. Mei a. s. op de strook der postwissels bijzondere mededeelingen omtrent de strekking van het bedrag, dat wordt overgemaakt, van den afzender aan den geadresseerde mögen voorkomen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken heeft van den Spaanschen gezant de officieele mededeeling ontvangen, dat zijne Regeering het handels en scheepvaarttractaat met Nederland van 8 Juni 1887 opzegt.

Ten gevolge dier opzegging vervalt gemeld tractaat den 30sten Juni 1892.

De Portugeesche gezant heeft bij schrijven aan den Minister van Buitenlandsche Zaken van 31 Januari, namens zijne Regeering, het handels en scheepvaarttractaat tusschen Nederland en Portugal van 9 Januari 1875 opgezegd.

Dientengevolge komt dat tractaat den 31sten Januari 1892 te vervallen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken heeft van den Franschen Gezant de officieele mededeeling ontvangen dat zijne Regeering met 1 Februari 1891 de handelsovereenkomst tusschen Nederland en Frankrijk van 19 April 1885 opzegt.

Ten gevolge dier opzegging zal de overeenkomst voormeld den 1sten Februari 1892 ophouden van kracht te zijn.

Het doet ons genoegen te kunnen melden, dat de heer Ch. A. Jones alhier met uitstekend gevolg het examen voor apotheker heeft afgelegd. Onze hartelijke gelukwensch met dat succès.

BUITENLAND.

Rome.— De H. Vader, door een brief van Mgr. Magnasco, aartsbisschop van Genua, onderricht, dat in die stad groote toebereidselen worden gemaakt, tot feesten ter eere van Christophorus Columbus, bij gelegenheid van het vierde eeuwfeest der ontdekking van Amerika, heeft zich gewaardigd daarop met een breve te antwoorden, waarin Z. H., na zijne hooge tevredenheid uitgedrukt te hebben, zegt:

„Deze eerbewijzingen, welke ook andere personen en plaatsen dezen onsterflijken held zullen schenken, moeten hem ongetwijfeld vooral geschonken worden in de stad, die hem heeft zien geboren worden en waarvan hij het sieraad en den roem uitmaakt. Daarom keuren Wij het comité ten hoogste goed, dat zich gevormd heeft uit de uitstekendste burgers uwer stad en zich met de regeling der feesten belast; en met groote voldoening hebben Wij den herderlijken brief gelezen, dien gij tot dat einde aan de geestelijkheid en geloovigen van uw diocees hebt gericht.

Wij prijzen daarin voornamelijk uwe godsvrucht en voorzichtigheid om met bijzondere zorg er voor te waken, dat de feesten op die wijze gevierd worden, dat zij passen bij den aard van de onderneming van Columbus, bij zijn karakter en den geest, waarme hij bezield was.

Het is door de zekerste monumenten der geschiedenis uitgemaakt, dat, zoo hij een zoo stoutmoedige onderneming waagde, zulks was opdat het licht van het Evangelie in die verre streken zou schitteren en omdat hij zich tot dienaar van den wil van Christus wilde maken, die tot Zijne leerlingen gezegd heeft: „Gaat door de geheele wereld en predikt het Evangelie aan alle menschen."

Daarom zou men de nagedachtenis en den naam van dezen doorluchtigen man ongelijk aandoen, indien men in zijne onderneming enkel een aarsch doel zag, en men hem slechts die eer bewees, welke men gewoon is, hun te bewijzen, wier roem slechts aan hun talent en hun arbeid is te danken."

Italie.— De nieuwe Italiaansche ministers schijnen een edelmoedig voorbeeld te willen geven van zelfverloochening in het belang des Nederlands. Zij moeten besloten hebben hun bezoldiging te verminderen tot 20.000 lire, waardoor een bezuiniging zal worden verkregen van 45000 lire. Bovendien zullen zij nog dertig millioen bezuinigen op de verschillende takken van beheer, als 8 millioen op de begrooting van oorlog, 4 millioen op de expeditie naar Afrika, 4 millioen op de begrooting van Marine en 14 millioen op de andere departementen. Dat heet eerst op de kleintjes passen!

Duitschland. — In den a. s. herfst zal te Keulen eene algemeene vergadering van presidenten en vice presidenten der St. Jozefs-Gezellenvereenigingen gehouden worden.

Bij deze gelegenheid zal Mgr. Schiffer zijn 25-jarig jubileum als president-generaal der Gezellenvereeniging vieren. De beide oud-presidenten, die het tot de bisschoppelijke waardigheid brachten, de vorst-bisschop van Weenen. Mgr. Gruscka en dr. Wahl, apostolisch vicaris van Saksen, zullen de bijeenkomst met hun tegenwoordigheid vereeren.

— In den Duitschen Rijksdag is behandeld een voorstel van dominee Stöcker betreffende de werking der zendingsgenootschappen in de Duitsche koloniën. Hij heeft er namelijk altoos bezwaar tegen gehad dat zendelingen van verschillende kerkgenootschappen in een en hetzelfde distrikt werkzaam waren en daarom verlangde hij regeling dienaangaande. Nadat echter Windthorst betoogd had, dat de zendingsgenootschappen daarin behooren vrij te blijven, heeft Stöcker daarop zijn voorstel ingetrokken.

—Tusschen de *Norddeutsche Allgemeine*, het voormalige, en de *Hamburger Nachrichten*, het tegenwoordige lijfblad van Bismarck, wordt nog steeds levendig geredetwist over Duitschlands vroegere en tegenwoordige buitenlandsche staatkunde. De *Nachrichten* betoogen ongeveer dat Italiës verhouding tot den drievoudigen bond in sterke mate afhangt van de goede betrekkingen tusschen Duitschland en Engeland, maar dat Duitschland onpractisch te werk gaat, wanneer het Engeland al te ijverig tegemoetkomt.

De *Nordd. Allg.* zegt dat spijtige aanvallen op de tegenwoordige buitenlandsche politiek niets beteekenen en dat de *Nachrichten*, dat wil zeggen Bismarck, blijkbaar geen stof voor zakelijke critiek meer voorhanden hebben,

— Bij de debatten over uitbreiding der wet op den arbeid, is een amendement-Aichbichler aangenomen, bepalende, dat aan ieder arbeider gelegenheid moet gegeven worden, 's zondags de H. Mis of, zoo het protestanten zijn, de godsdienstoefening bij te wonen.

— De *Kreuz Z.* verzekert, dat het centrum voornemens is, de zetels,

---

vena wowo dje aldeanonan..........O, bisa mi, bisa mi ¿ta ki desgracia a socedé nan ?"

—" Hendrik, e historia ayí ta corticoe; ma él ta dolorosa i pa bo i pa mi. Bo roemán a keda mes cos, manera bo a bai largéle. El no ta Dios su amigoe, i toer hende bon ta temblá p'éle. Su régimen di vida ta más misterioso koe nunca, i masjá rara vez hende por hayéle mirá di dia clâ. El a abandoná completamente camina di virtud. ¡ Larga nos rezá muchoe, muchoe p'éle !"

Na principio dje palabranan di Everard, Hendrik su cara a cerrá ; ma na fin, su wowonan tabata yen di lágrima ; esai ta un prueba koe su corazón a keda conservá semper algo dje sentimiento noble di infancia, apesar di tantoe anja di un vida turbulenta den stadnan grandi i riba campoe di batalja.

—"¿ Ma pakiko antó nan ta yamá e cas di mi tata i mi mama, "*la Casa maldita ?*" ¿ Ki desgracia, ki injusticia ta cometé den dj'éle ?"

—" Hendrik," e sacerdote a continuá, cogiendo suavemente toer dos manoe dje hoben tené ;" mi no por a kitá e habitación, camina bo a nacé adén, di ser terror dje aldeanonan. Diariamente e simple hendenan tabata sinti com Wouter tabata bai di malicia en malicia, i ya nan a bisa, aki na mundo mes, ki castigo di cieloe él mercé pa su vicionan. Toer anochi nan ta mirá spiritu di bo mama i él di mama di Wouter ta dwale rond dje cas : un di nan yorando pérdida di su Hendrik, e otro yorando crimen, maldad dje "Bandido negro," i sin embargo, e bon hendenan ta bisa, e jioe insensibie no kier mendrá su vida. Maldición dje tata, nan dici, ta riba e cas ; spantá, muchanan ta coeri pasá su delanti, i e aldeanonan bondadoso no ta haja cara bleek dje pober muhé, temblandoe, mirá, sinó de vez en cuando na porta, ó rodiljá cara na suela ta jorá den un hoeki di misa."

—"¡ Un muhé ? bo dici. ¿Wouter, mi roemán, ta casá ?"

—"¡ Hendrik, mi jioe, calmá bo, mi ta suplica bo ! Prepará bo pa bo recibi un golpi cruel, un golpi sensible..........E muhé...

—"¡ O, papiá, papiá..............mi ta maliciá !"

—" Ta Lena, Hendrik."

—"¡ Lena !" e hoben a gritá coe un tono desgarrador, i él a tapá su cara coe su dos manoe ta yorá manera un muchachikitoe.

Lena, e jioe muhé dje anciano meester di school dje pueblo, tabata e promer i única amiga di Hendrik. Fó di chikitoe nan dos tabata hungá coe otro riba drempi di porta; ora nan a bira més grandi, nan a sinti e sentimientoenan noble koe tabata reiná den nan, trocá na un amor santoe i ser correspondé també. Tempoe koe e hoben mester a bira soldá, ta Lena principalmente tabata yora asina amargamente, i ta p'éle koe Hendrik a scondé su curpa hopi dia largoe den mundi, sperando di salbá dje "*gens d'armes*" francés. Ora koe porfin su mes roemán a cogéle entregá na e tiranonan francés, Lena a primintiéle, él a siguréle koe lo él keda speréle te dia él bolbé ;— ¡ i awor, después di tantoe sufrimentoe, después di torer e desesperación, él a bira esposa di Wouter !

Pa consoladora koe palabranan di Everard por tabata pa su corazón na yaga, Hendrik no tabatin orea pa tendé nan. Un sentimiento ardiente, un sentimiento di venganza, al contrario, a trastorná toer su huicio. Su wowonan tabata lombrá manera dos klompi di candela ; su moketanan a primi cerrá ; di un aldeano dócil, él a bira un soldá desenfrená.

E pastoor dje aldea a observá esai i él dici coe n'éle.

— "¡ Hendrik ! mi a keré koe bo a keda semper ainda e bondadoso hoben aldeano ; mi a equivocá mi......¡Ai! bo kier vingá bo, mi ta mira, i bo ta loebida koe venganza no ta propio di un cristian. Ta poco ratoe noemá, mi a mirá bo yorá di tende desgracianan di bo roeman, i awor pa un sentimiento personal ¿ lo bo kier precipitéle ainda más profundo den abismo ?......Sí, Lena ta desgraciada. E pobercito lamchi ta sufri na poder dje lobo ; ¿ ma lo bo mansá e lobo i domestikéle, si bo bai desafiéle ?...... Hendrik, di lo contrario, larga nos, pa oración, tratá di dulcificá suerte dje infeliz, dje desdichada Lena. ¡ Si bo sabi, cuanta calamidad, venganza a trecé riba mundoe ; si bo sabi ki dulce, ki satisfactorio ta di vingá, perdonando !"

E hoben a trankilizá scuchando e palabranan ayí di Everard. — Después di un ratoe, él dici coe un voz dolorosa.

—"¡ Pakiko él no a tené su promesa ! ¡ Pakiko él no a sperá te ora mi a bolbé !...¡ Lena, Lena ! mi a stima bo coe toer vigor di mi huventud ; mi a depositá den bo mi confianza, mi dicha; mi a keré bo e perla preciosa di mi corazón, i bo, bo a trapá, bo a pisoteá, bo a despedazá e mes corazón koe tabata idolatrá bo, tabata batí pa bo únicamente, bo, mi promer, mi único amor !.......... i e pober hoben a keda ta yora amargamente. "Senjor pastor," él a continuá, "mi kier miréle, mi kier recordéle su promesa, mi kier biséle com su imagen tabata incesantemente na mi presencia, na mi vista, hasta riba camponan di batalja. ¡ Sí ! mi mester biséle, koe toer e encantonan, toer e delicianan dje stadnan grandi, ningún di nan no por a kita mi un solo instante di cordá riba él, koe mi a largá ta sperá mi ; mi kier... ¡ Nó, nó ! no strobá mi. Awor mi no por tendé bo....Largá mi, mi ta rogá bo".

El ta continuá.

die in zijn midden in den rijksdag zullen oponkomen, aan jezuieten aan te bieden, om hun gelegenheid te geven, zich-zelf daar tegen hunne tegenstanders te verdedigen. Hoofdredacteur van genoemd blad is vrijheer Von Hammerstein; diens broeder, een bekeerling, later jezuiet geworden, behoort tot degenen, wier namen reeds genoemd worden.

Frankrijk. — Men weet, dat kardinaal Lavigerie den katholieken en koningsgezinden heeft aangeraden, zich bij de republiek aan te sluiten in plaats van in een onvruchtbaar isolement hun krachten te verspillen.

Merkwaardig nu is het, het gevoelen hieromtrent te hooren van een man als Jules Simon, een behoudsgezind republikein.

„Ik heb van het begin af aan, aldus de groote staathuishoudkundige, de taal en het pogen van kardinaal Lavigerie goedgekeurd, die mij op alle punten in overeenstemming schijnt te zijn met den Paus zelf.

Ik keur een beweging goed, die slechts het vervolg is van den door den kardinaal ondernomen veldtocht. De geestelijkheid gelooft het oogenblik gekomen om aan den strijd deel te nemen en allen den weg te toonen, dien zij hebben te volgen. Welnu, zooveel te beter!

Niets is meer loyaal en eerlijk dan zulk een pogen en het kan in de toekomst uitstekende gevolgen opleveren.

Had men in de laatste jaren niet den oorlog aan den godsdienst verklaard, had men het groote beginsel van de vrijheid van geweten onaangetast gelaten, de adhesies der katholieken en zelfs der koningsgezinden aan den republikeinschen regeeringsvorm zouden talrijker geweest zijn. De bevrediging zou eerder tot stand gekomen zijn, zoo de republiek geweest was, wat zij zijn moest: rechtvaardig en liberaal.

Zij die de verantwoordelijkheid op zich genomen hebben der decreten en der verwereldlijking zijn de grootе schuldigen. Door deze ergerlijke maatregelen hebben zij de republiek vijftien, twintig jaar, misschien zelfs meer, achteruit geholpen. Een land, dat door zulke mannen bestuurd wordt, is een verloren land.

Daar moet alles toegejuicht worden, wat beproefd wordt, om het gezond verstand van het volk, waarin ik nog altijd vertrouwen stel, den waren weg te toonen, die bewandeld moet worden om de levensvatbaarheid en de grootheid der republikeinsche instellingen te verzekeren. Daarom trachten de koningsgezinden, die de hoop op een restauratie verloren hebben, in overeenstemming met den clerus, te bewijzen, dat een katholiek republikein kan zijn, en dat het van de katholieken afhangt, de republiek bewoonbaar te maken door er de beginselen van de vrijheid van geweten te doen zegevieren."

— De Parijsche bankier Victor Macé — wiens eigenlijke naam Berneau is — heeft zich verwijderd, met achterlating van een tekort van 20 millioen. Hij deed hetzelfde als de on langs gevluchte Raynand en gaf 10 pCt. rente per maand aan ieder, die hem zijn geld wilde toevertrouwen. Zij, die, na eenigen tijd deze rente genoten te hebben, hun kapitaal terugvroegen, maakten goede zaken, maar allen — en hun aantal bedraagt 17,000 — die hem hun spaarpenningen gaven, zijn nu hun geld kwijt. Macé wist zijn bank door allerlei beursspeculaties staande te houden, doch nu is hij verdwenen.

Toch heeft men in de brandkasten nog aan verschillende effecten en geld een waarde gevonden van een millioen frs.

Zoodra de catastrophe bekend was, belegerden de schuldeischers, meest kleine kapitalisten, de bank en eischten hun geld terug. De bedienden, geen kans ziende den aandrang te weerstaan, sloten het kantoor en plaatsten daarvoor een bord, met het opschrift: „Gesloten wegens het carnaval."

De justitie heeft nu de zaak in handen genomen. De commissaris van politie Mouquin ontving van Macé een brief uit Monaco. Deze brief bleek te Parijs ter post te zijn bezorgd. De bankier schreef, dat hij aan de speelbank zijn geluk zou beproeven en daar zooveel hoopte te winnen, dat hij al zijn schuldeischers het hunne kon teruggeven.

Als bewijs van de talrijke betrekkingen, welke de bank had, kan dienen, dat na 7 Febr., den dag waarop Berneau verdween, nog uit verschillende plaatsen van Frankrijk 20,000 frs. werd gezonden. Men kan zich de teleurstelling voorstellen van de zenders, toen zij een dag later het failliet der bank lazen.

Van den bankier is nog geen spoor gevonden.

Dat geval — merkt de *Figaro* op — is weer een goede les voor allen, die naïef genoeg zijn om te gelooven, dat het mogelijk is 10 pCt. per maand, dus 120 pCt. per jaar rente van een kapitaal uit te keeren.

— Ook tot de Fransche werklieden is weder een oproeping gericht om den 1en Mei op groote schaal te manifesteeren. De oproeping is uitgegaan van den zoogenaamden Raad van de werkliedenpartij.

De wettelijke werkdag van acht uren, die het onmiddellijk doel der manifestatie is, wordt in het stuk gezegd, is slechts een eerste stap tot volledige vrijmaking van den arbeid en de arbeiders. Aan heftige uitdrukkingen ontbreekt het verder niet.

Engeland.— Het is niet algemeen bekend, dat er dagelijks een extra-editie van de *Daily Telegraph* uitkomt allen ten dienste van het Engelsche hof. Dit is reeds het geval sedert den dood van prins Albert, den prins-gemaal. Het artikel toen aan den overledene gewijd, viel zoodanig in den smaak van koningin Victoria, dat zij voor elk harer paleizen een abonnement op dat blad nam. Er worden nu dagelijks 25 exemplaren van de *Telegraph* op fijn papier gedrukt en naar de verschillende verblijven van Hare Majesteit verzonden, opdat zij, waar zij ook is, steeds een voor haar bestemd exemplaar van dit blad vinden kan.

— Te Liverpool hebben weer twee duizend werklieden aan de dokken het werk gestaakt ten gevolge van een verbod, waarbij hun ontzegd werd de onderscheidingsteekenen van een arbeidersbond te dragen. Er loopt een gerucht dat de vereenigingen van vuurstokers op zeeschepen zich voor een algemeene werkstaking hebben verklaard.

De Engelsche ijveraars voor de Russische joden zijn blijkbaar niet van zins zich bedaard neer te leggen bij de terugzending van hun adres door den Czaar. Vooreerst zal nu de Engelsche regeering rekenschap worden gevraagd van de rol, die zij bij de terugzending van dit document heeft vervuld.

Beieren. — De Prins-Regent van Beieren heeft aan den Aartsbisschop van München en aan den Bisschop van Passau brieven van gelukwensching geschreven naar aanleiding van hunne vastenmandementen. Beide Prelaten hebben daarin hunne geestelijken aanbevolen, het socialisme te bestrijden, maar daarbij niet uit het oog te verliezen, dat het einddoel van alle daden der Kerk wezen moet vredestichtend en verzoenend.

Amerika.— Uit een mijn van de *Susquehanna Coal Company* bij Wilkesbarre heeft men drie arbeiders gered, die daar, ten gevolge van een overstrooming, 115 uren in een der gangen hebben gevangen gezeten, zonder eten of drinken. De geredden verkeerden zooals te begrijpen is, in een deerniswaardigen toestand.

— Er is nu ook weer een nieuw kanon uitgevonden en wel door een inwoner van Chicago. Dat nieuwe verdelgingswerktuig kan, naar men bericht, duizendmaal snel achtereen worden afgeschoten, zonder dat het te heet wordt, en men kan er dynamietbommen van 3 voet lengte mee schieten tot op een afstand van vijf mijlen.

— Van de economische politiek van Noord-Amerika, die in de Mac Kinley-wet haar hoogsten triomf vierde, ondervindt Canada den terugslag, dat daardoor zijn uitgebreiden handel met de groote republiek bedreigt ziet. Zoozeer zijn Canada's belangen daarmede gemoeid, dat besloten is, de vertegenwoordiging te ontbinden, ten einde het volk gelegenheid te geven, zich uit te spreken over de handelsstaatkunde, die voortaan zal worden gevolgd. De vraag, die dezen verkiezingsstrijd beheerscht, is, of Canada in zijne handelsstaatkunde zich zal aansluiten bij de Vereenigde Staten, of wel in aansluiting bij het moederland, Engeland, steun zal zoeken, om te trachten elders terug te vinden, wat door de sluiting van de Amerikaansche markt dreigt verloren te gaan.

— Een verbeeldeloos schandaal heeft algemeene sensatie gewekt. Er had zich te Chicago een syndicaat gevormd met een kapitaal van 30 millioen dollars, om allen voorraad whiskey op te koopen, en den marktprijs aldus naar believen te kunnen regelen. Er waren echter eigenaars van destileerderijen, die weigerden tot de associatie toe te treden, of hunne inrichtingen te verkoopen. Om toch het doel te bereiken, had men het helsche plan gevormd, al deze distilleerderijen door door dynamiet in de lucht te laten vliegen. De 1e aanslag zou op de distilleerderij-Schuffeldt te Chicago plaats hebben. De syndicaat-secretaris, Gibson, bood een commies, Dewar geheeten, 25,000 dollars aan, als hij eene helsche machine wilde plaatsen, waarna hij zich veilig zou kunnen verwijderen. Op het laatste oogenblik voor de uitvoering vertrouwde echter Dewar de zaak niet of kreeg berouw, althans hij verraadde Gibson, die onmiddelijk gearresteerd werd. Gelijk nu blijkt, zou Dewar, bij de ten-uitvoer legging van het plan, evengoed als de 125 werklieden der fabriek, het leven verloren hebben, en meende Gibson op die wijze het complot voor immer te begraven, en tevens nog de 25.000 dollars te behouden.—Vermoedelijk zou hij, bij welslagen, hetzelfde ook elders hebben beproefd. Nu de zaak bekend is, keert de openbare meening zich natuurlijk tegen het syndicaat zelf, en eischt een streng onderzoek niet alleen, maar ook eene wet, waarbij het monipoliseeren van een handelsartikel door trusts of corners eens voor al verboden wordt.

— De besprekingen tusschen de opperhoofden der Indianen en den minister Noble te Washington, zijn geëindigd. De Indianen verhaalden uitvoerig van de slachting in het gevecht, waarbij de Amerikaansche soldaten zoovele Indiansche vrouwen doodschoten. De minister beloofde een nader onderzoek. President Harrison zeide, dat de Indianen niet moesten rekenen, altijd op kosten van de regeering te worden onderhouden, maar als de blanken, moeten leeren van den arbeid te leven. Hij ried hun aan, hunne zonen niet op te leiden tot krijgslieden, maar tot Amerikaansche burgers. Hadden zij te klagen over de behandeling der agenten, dan moesten zij zich terstond tot de regeering te Washington wenden. De Indianen gaan hunnen landgenooten verslag geven van hun wedervaren.

NOTICIANAN DI CABEL

Ricibi dia 6 Marzo.

Paris. — Nan ta aceptá koe ta Boulangistanan a exitá hendenan contra emperatriz Federico. Nan no mester a haci ningún demostración política, tán tempoe koe e emperatriz tabata conservá su carácter priva den su visita, i observá su dignidad na presencia di nación francés. Courantnan radical ta sostené koe e emperatriz a perdé su carácter di incognito, pa motiboe koe él a visitá e monumentoenan público i él a recibi embahador di Alemania oficialmente.

Rumor ta circulá koe conde di Waldersee lo bai trocá conde de Munster como embahador di Alemania na Paris.

Londres.—Presidente Balmaseda a proclamá dictadura na Chili; él a declará Senado i Cámara pa rebelde. Toer e oficialnan di revolución, koe a cai prisionero, a ser fusilá.

Bankeronan di Buenos Aires a nenga di fiá gobierno cien miljón peso.

New-York.—Tin noticia di un revolución na Guatemala. President Barrillos tin idea di sali bai.

7 Marzo.

Paris.—Di Bélgica tin nobo koe gobierno a largá e boulangista Deroulède i otro más sabí, koe nan lo ser expatriá riba promer prueba koe tin di nan conspiración contra Francia.

Na Berlin, opinión pública a calma tocanti lo ke a pasá na visita dje emperatriz na Paris.

Tin rumor koe embahador francés a manifestá, koe su Gobierno, pa temor di desórdenan dje partido boulangista, a haya necesario pa e emperatriz salí fo di Francia.

Londres.— Tabatin un desgracia na Portsmouth, na momento di tira dos boto cajonera na agua. E hechoe ayi a proporcioná un discusión seria den la reina i príncipe di Wales. Nan a kibra henteramente coe otro.

Courantnan ta bisa, koe e lei nobo riba propiedad literaria, koe nan a votá na Estados Unidos, ta solamente coe obheto di protehé fábricanan di papel i imprentanan.

New-York.— Nan ta temé un alarma na Bolsa di Buenos Aires pa motibo dje emisión di un emprestito nacional na placa di papel.

Peso mejicano 77 cent.

10 Marzo.

Paris. — Gobierno argentino a suspendé toer negocio pa dos días na Buenos Aires. Nan ta bisa koe un sindicato lo haci gobierno un avance di 20 miljon peso.

Un courant italiano ta publicá un manifiesto dje promer ministro, na oenda él ta bisa koe, considerando situación política di Europa i interesnan di Italia, gobierno mester mantené e triple alianza.

Papa ta masjá maloe i nan ta temé koe lo el moeri di un momento pa otro.

Madrid. — Un artículo di *New York Herald*, alabando ideanan di Mr Blaine riba anexión di isla di Cuba, a causá masjá sensación aki; seis mil soldá lo sali pa isla di Cuba.

Algun courant ta aconsehá di doená Cubánonan e reformanan pidi pa nan representantenan.

Berlin.—Nan ta sigurá coe emperador ta sigui exitá contra Francia.

Londres.— Noticianan di Chili ta bisa koe revolucionarionan tin falta di pertrecho di guerra.

Mayor Wissman a derrotá un partida di africano i él a cogé masjá cos di nan: 200 di nan a moeri, 60 ta heridá i 50 a cai prisionero.

Roma.—Ministerio italiano a keda sorprendé di mira ehército di Egipto, mandá pa oficialnan inglés ta marchá riba Kasala, mientras él a declará koe él ta listoe pa ocupá e stad ayí militarmente, afin di protegé su posesionnan.

New-York. — Ultima eleccionnan na Cánada a doena pa resultado: 117 conservador, 95 liberal i tres puesto koe ta disputá ainda.

Courantnan inglés ta bisa koe e resultado ayi ta un prueba koe Cánada no kier anexéle na Estados Unidos.

Nobonan di Chili ta anuncia koe revolucionarionan a sali derrotá cerca Ovalle.

Congreso di Estados Unidos a cerrá su sesionnan.

11 Marzo

Paris.—Rumor ta circuiá koe é expedicionarionan francés na Niger a mata 600 jioe dj'ayi.

Londres. — Den un conferencia di comerciante i bankeronan na Buenos Aires, nan a resolvé di fiá gobierno 9 miljón peso, te ora koe él por haci un empréstito.

Masjá partidario di Parnell a bai Estados Unidos bai recogé suscripción.

Un tempestad grandi di nieve a causá grandísima pérdida na Inglaterra.

Madrid.—Courantnan ta sigui ocupá nan dje plannan di anexión di Mr Blaine.

Tin proyecto pa mandá general Campos isla di Cuba coe poder extraordinario.

Antayera nochi

Paris.—Nan ta bisa koe Francia i Inglaterra a caba di haci un arreglo riba e cuestion di Newfoundland. Conde Waldersee lo ta nombrá gobernador di Alsacia-Lorena.

Londres. — Sneeuw ta impedí ferrocarrilnan di trahá.

Victoria di conservadornan a kitá toer probabilidad pa cerrá un tratado di reciprocidad coe Estados Unidos.

New-York.—Bien pronto e tratado di reciprocidad coe Venezuela lo ta firmá.

Viuda di general Barrundia di Guatemala, koe nan a asesiná bordo di un vapor americano, ta exigi un miljón *dollars* di Estados Unidos.

Estados Unidos ta negá di garantizá interesnan di un emprestito pa Canal di Nicaragua, i tin rumor koe e compania lo abandoná e trabao.

Washington. — Contestando Mr Blaine, Salisbury a proponé di someté e cuestión di estrecho di Behring na arbitrahe.

VERSCHEIDENHEDEN.

Praten de dieren met elkander? In een Duitsch blad vertelt iemand het volgende voorval, waarvan hij, bij een bezoek aan een boerderij, ooggetuige was.

„Kom eens gauw mee," riep de boerin, „dat moet jullie zien. Nu weet ik waar de kippen de eieren heenslepen. Maar wij moeten er niet te dicht bij komen." Wij snelden naar buiten en de vrouw nam een hondenzweep mede. Voor zijn hok lag Nero, de groote, zwarte waakhond in den zonneschijn en voor hem stonden kakelend en heen en weer trippelend drie kippen, waar er zich juist nog twee bijvoegden. Het was alsof de dieren zeiden: „Tok, tok, tok! Daar zijn we. We zijn thans zoo ver!"

Langzaam stond Nero op, rekte zich eens uit en sprong op het dak van zijn hok. „Tok, tok, tok!" kakelden de kippen en marcheerden het hok binnen. Eenige minuten van spanning gingen voorbij en toen kwamen de kippen weder zegevierend te voorschijn. „Tok, tok, tok! Een ei, een ei!" jubelden ze en toen vielen ze, klaarblijkelijk ingevolge vroeger gesloten overeenkomst, heel gulzig op Nero's eetbakje aan. De hond sprong omlaag, verwaardigde de kippen met geen blik, maar ging zijn hok binnen, en slurpte welbehaaglijk de voor hem gelegde eitjes ledig.

Thans sprong de boerin toe; de kippen stoven vol ontzetting uit elkander en Nero stak zijn met eiergeel bezoedelden snoet uit het hok. „Wacht rakker," riep de vrouw, „ik zal 't je afleeren om eieren voor je te laten leggen! Daar heb je wat." De zweep suisde door de lucht en Nero kreeg een ongemakkelijk pak slaag en kroop ten slotte jankend in een hoekje van zijn hok.

„Die heeft zijn bekomst," sprak de boerin lachend, „die zal geen eitjes meer snoepen."

Eenige weken later bracht ik weder een bezoek bij de vrouw en vroeg of de strafoefening wat geholpen had. 't Mocht wat", riep zij nijdig, „het is een waar schandaal! Verbeeld u wat gebeurd is! Acht dagen lang hield Nero zich goed en joeg de kippen weg als ze bij hem kwamen, maar toen was de straf vergeten en het oude leventje begon van voren af aan. Het malste echter is, dat onze nieuwe hond Karo, dien wij eerst veertien dagen hebben, het kunstje ook al kent. De twee rekels deelen eerlijk met elkander. Als ik niet oppas en de kippen, als zij beginnen te kakelen niet in den stal opsluit, heb ik geen ei in huis."

Een deskundige, geeft de volgende wenken, betreffende de voeding van hen, die aan longziekten lijdende zijn, en een goede maag en goeden eetlust willen behouden:

1°. Biedt den maag nooit iets aan, dat haar niet past of haar niet behoort, bij voorbeeld, slik nooit opgehoeste stoffen weder in.

2°. Eisch van de maag geen andere diensten, dan die welke van haar geëischt kunnen worden. De maag moet de voedingsstoffen verteren, niet kleiner maken, daarvoor heeft de mensch mes en vork, en vooral zijn tanden.

Goed kauwen is half verteren. Een eenigszins ruw, maar waar spreekwoord zegt: „Eet als de kat en drinkt als de hond, dan wordt gij oud en blijft gezond."

3°. Eisch nooit meer werk van de maag, dan zij op het oogenblik kan ten uitvoer brengen.

De Redacteur van eene courant in Reading (U. S.) plaatste een advertentie, dat hij een jaar abonnement op zijn courant in betaling gaf voor een goeden hond.

Den volgenden dag werden er reeds 43 honden op zijn bureau gezonden en den daarop volgenden morgen werd het aanbod ook bekend in de naburige landstreek; 500 pachters zonden per expres ieder twee honden en buitendien acht manden met jonge honden, met het bericht: betaling bij de ontvangst.

In dien tusschentijd had de ongelukkige annonce ook haar weg gevonden door de omliggende staten, en vóór het einde der week, waren er 8000 honden aan het bureau des Redacteurs, allen dooreen aan touwen aan elkander gebonden.

Een paar honderd trokken de touwen stuk en liepen de trappen op, verspreidden zich door de gangen, huilden en blaften voor het heiligdom van den journalist, en snuffelden onder de deuren, alsof zij een ontzettenden lust hadden den redacteur op te peuzelen. De radelooze journalist vloog nu uit het venster, klauterde langs de goot naar den nok en stortte heete tranen.

Gedurende zes dagen werd er geen courant uitgegeven en den vrienden van den redacteur bleef geen ander middel over om hun armen kameraad in het leven te houden, dan door hem het voedsel per ballon op het dak te sturen.

Eindelijk kwam iemand op de gedachte een vat arsenicum en drie tonnen vleesch te koopen om de honden gezamenlijk te vergiftigen. De redacteur kwam toen van zijn verheven standpunt naar beneden en vond tot zijn schrik op den lessenaar van zijn kantoor eene aanslagbiljet van den gemeenteontvanger van 8000 dollars, voor plaatselijke hondenbelasting, gerekend op een dollar per hond.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao